

[Karl M. Andersen.]

være ubegrænsede. Opstår der arbejdsløshed i et civiliseret samfund, må der i samfundet være beskæftigelseshemmende forhold. Er der sådanne forhold i vort samfund, der skaber arbejdsløshed, er det i strid med logikken at indføre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger uden først at fjerne de beskæftigelseshemmende forhold. Det er ikke ønsket, den brede, forbrugende del af folket mangler, de mangler blot købeevne. Men hvorfor mangler denne del af folket købeevne? Det må enten være, fordi de får for lidt for deres arbejde eller for lidt for de varer, de producerer, eller fordi de må betale for meget for de varer, de skal købe, eller fordi skatterne er for store, fordi det offentlige har for store uproduktive udgifter.

Arbejdsløshed begynder i vort land som regel med landbrugskrise eller manglende købeevne hos lønarbejderne, hvis lønninger er for lave i forhold til leveomkostningerne. I de senere år har der ikke været landbrugskrise her i landet. Er der fare for arbejdsløshed, må det være, fordi lønarbejderne mangler købeevne på grund af, at lønnen altid er bagefter prisstigningerne. Hele den politik, der føres her i landet af de 4 regeringspartier, er en bekræftelse af denne opfattelse. Den tilskuds politik, der føres, er en bekræftelse af, at lønarbejderne mangler købeevne, at de ikke kan leve af den løn, de får, uden tilskud fra staten. Fodtøjsrabat, børnetilskud, tilskud til brød og mælk, til byggeri og husleje, alle disse tilskud opfattes almindeligt som tilskud til lønarbejderne, men er de i virkeligheden ikke tilskud til arbejdsgiverne, til høje grundpriser og til toldfordyrede varer? De 4 regeringspartier her i det høje ting forsøger at udligne den manglende købeevne hos lønarbejderne gennem denne tilskudspolitik, men da de jævne indtægter betaler den overvejende del af skatterne, må lønarbejderne selvfølgelig betale den overvejende del af de tilskud, de får.

Der er ingen udligning at opnå gennem indkomstskat, der er overvæltet på varepriserne. Den eneste mulighed for udligning af den manglende købeevne hos lønarbej-

derne er en formueudligning ved gennemførelse af fuld grundskyld. Retsforbundets motivering for fuld grundskyld er ikke et skatteproblem, nej, motiveringen for vort krav om grundskyld er, at den formue, jordværdien repræsenterer, er folkets retmæssige fælleseje, en formue, vi alle har lige ret til. Spørgsmålet er ikke, om grundskylden giver 400 mill. kr. mere eller mindre. Jordværdien, jordrenten, er folkets retmæssige fælleseje, og vi rejser på alle de formueløses vegne krav om inddragning af folkets retmæssige ejendom til folkets fællesskab.

Regeringen forelægger os her et lovforslag om tilvejebringelse af midler til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger uden at røre en finger for at fjerne alle de beskæftigelseshemmende forhold i vort samfund. Er der fare for stigning i arbejdsløsheden i vort land, vil jeg anbefale den høje regering at fjerne alle de forhold i samfundet, der forringer lønarbejdernes købeevne, og at give os alle lige ret til folkets retmæssige ejendom, den formue, jordværdien repræsenterer. Så tror jeg, det foreliggende lovforslag er overflødigt.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget.

Jeg synes ikke, der er grund til at komme ind på den vidtspændende tale, den sidste ærede ordfører holdt; den drejede sig jo om alle mulige andre spørgsmål end det foreliggende lovforslag. Det drejer sig her om en rent praktisk ting. Det kan ikke undgås i noget samfund, at der af og til opstår en vis arbejdsløshed hist og her, og der må så træffes de fornødne praktiske foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal finansieres, og denne finansiering skal præsteres på en eller anden måde gennem statens budget. Det er det, lovforslaget drejer sig om, og hvorvidt man skal have den ene eller den anden samfundsform, kommer ikke denne sag ved.

H. C. Hansen: Jeg er enig i de bemærkninger, som den højtærede finansminister